

Chỉ Còn một Phút trước Nửa Đêm

Bác sĩ Trần Mộng Lâm

Cách đây ít lâu, theo dõi tin tức từ Việt Nam liên quan đến việc bảo vệ đất nước, người ta nhận thấy có phong trào người dân muốn biết trong đó xuất hiện những nhân vật thuộc mọi thành phần, mọi lứa tuổi, đàn ông cũng như đàn bà, lần lượt xuất hiện với tấm bảng ghi những chữ viết «*Chúng tôi muốn biết*» để hỏi nhà cầm quyền đương thời về việc có hay không có các điều ghi trong cái gọi là mật ước Hội Nghị Thành Đô.

Không hiểu đến ngày hôm nay, những người này có nhận được câu trả lời thoả đáng hay chưa, hình như chưa thì phải, nhưng không thấy xuất hiện những nhân vật khác kế tiếp. Tuy nhiên, câu chuyện này làm ta nhớ lại câu chuyện ngụ ngôn ngày xưa, khi cô bé quàng khăn đỏ hỏi con chó sói: “*Thế hàm răng của bà (vì cô vẫn tưởng con sói là bà của cô) dùng để làm gì?*” Thật tội nghiệp cho cô bé ngây thơ !!

Tưởng tượng một ngày đẹp trời, năm 2020, hai chính phủ Việt Nam và China cho công bố một văn kiện chính thức trong đó các nhân vật cầm quyền 2 nước tuyên bố là họ đồng ý là kể từ ngày hôm đó, Việt Nam trở thành một phần của một quốc gia mới có tên Hiệp Chúng Quốc CHINA Xã Hội Chủ Nghĩa (United States of socialist CHINA) viết tắt là U.S.S.C, không hiểu người dân Việt Nam có té ngựa rớt xuống đất hay không? và sau khi té ngựa như vậy, họ có tìm nhau để làm những việc mà ông Lê Lợi, Nguyễn Trãi đã làm ngày xưa hay không? Chắc là có, vì người Việt Nam là như vậy, khi bị đẩy đến bước đường cùng, họ sẽ phản ứng. Tuy nhiên, thay vì hỏi là mật ước Thành Đô là thực hay là giả, tại sao không coi như nó là thực đi, để tổ chức kháng chiến ngay từ lúc này?

Nếu như âm mưu thành lập một U.S.S.C trong đó Việt Nam là một thành phần, thì người Việt phải làm gì để chống lại?

Chỉ còn 5 năm nữa thôi để sửa soạn, để ngăn ngừa. Nếu cơn ác mộng đó không biến thành sự thực, thì rất tốt cho dân tộc Việt, nhờ phúc ảm tổ tiên. Nhưng nếu chẳng may có những phần tử gian manh, chủ trương bán nước, thì người Việt yêu nước, trong cũng như ngoài, đã sẵn sàng cứu nước hay chưa? Có kế hoạch nào để hành động trong trường hợp người ta thi hành việc sáp nhập 2 nước làm một, việc rất có thể xảy ra nếu người ta nghe những lời phát biểu gần đây của ông Nguyễn Phú Trọng. Ông này có vẻ muốn so sánh U.S.S.C với U.S.A hay U.E. Đây là một vấn đề mà mọi người cần bàn cãi lúc này.

Thực sự, đất nước của chúng ta đang ở giờ thứ 25

Trong nước, nhiều dấu hiệu cho thấy Đảng CSVN hoàn toàn phụ thuộc vào Đảng CS CHINA. Các lãnh tụ thì tham nhũng, không thấy có một người nào đáng mặt đê người dân tin tưởng, không thấy người nào có khí phách, chỉ thấy những người sẵn sàng cúi rạp xuống trước các lãnh tụ CHINA. Quân Đội, Công An, Bộ Máy Chính Quyền, không hiểu đã bị bao nhiêu người China xâm nhập, nắm các chức vụ quan trọng. China còn gửi người sang để huấn luyện cho binh sĩ, công an Việt Nam. China cho các công ty thương mại sang Việt Nam khai thác các tài nguyên thiên nhiên, lập làng, lập chùa, lấy vợ, đẻ con... toàn là những tin xấu.

Người Việt hải ngoại? Những người tha thiết nhất đến dân tộc, đến đất nước thì ngày một già yếu. Họ như những ngọn đèn hiu hắt. Thế hệ kế thừa thì số quan tâm đến Việt Nam chỉ như lá mùa thu. Ngoài ra, còn phải kể đến những phần tử «*tự sướng*», tự mãn nguyện với cuộc đời mới, với Tự Do có được nhờ sự văn minh của dân chúng địa phương, các nước dung nạp họ. Những người này không nghĩ rằng trong khi họ có được tự do, thì gần một trăm triệu người dân Việt trong nước không có Tự Do. Ngày họ được giải phóng ra khỏi đất nước cũng là ngày mà triệu triệu người bước vào đời sống ngục tù. Và điều này nữa mới là đáng phàn nàn, là có một số nòi ảo tưởng là có thể kề vai sát cánh với CS Việt Nam để chống CHINA. CS Việt Nam có chống CS CHINA đâu? Họ là 2 đảng anh em với nhau mà. Những người này ngây thơ thực hay họ làm bộ ngây thơ. Có lẽ họ không ngây thơ đâu, khi chúng ta nhìn họ trên màn ảnh nhỏ, sắc sảo, tinh nhanh.

Tôi thực không có hứng bàn các chuyện tâm phào.

Tóm lại là tình hình Việt Nam rất là u tối, nhưng chúng ta có tuyệt vọng hay không??

Người viết bài này không nghĩ như vậy.

Tôi vẫn hy vọng vào tuổi trẻ Việt Nam. Ngày xưa, chúng ta có được Trần Quốc Toàn, Trần Bình Trọng, không lẽ ngày nay không còn có ai, khi dân số Việt Nam tăng gấp nhiều lần hơn hơn thời Lê Lợi, Quang Trung.

Nhưng những Lê Lợi, Quang Trung của thế kỷ 21, thời gian cấp bách lắm rồi, nước đã đến chân rồi, nhảy đi thôi. Đây không phải là nói cho sướt mướt, mà thực sự là trong lòng rất lo lắng, có lẽ ADN Lạc Hồng nó cần rút trái tim , và cả não bộ nữa, tuy rằng viết ra cũng chẳng biết có ích gì hay không !!!Cái đó cũng còn tùy thuộc vào âm đức tổ tiên dân Giao Chỉ và định mệnh của Việt Nam.